

همدستان اروپایی آمریکا را تحریم کنید

در حالی که کشورهای غربی طرف مذاکره، همزمان با مذاکرات هسته‌ای، مدام در حال تشدید تحریم‌ها علیه کشورمان هستند، متأسفانه هیچ حرکتی از سوی طرف ایرانی برای تحت فشار قرار دادن همدستان آمریکا در تحریم ایران مشاهده نمی‌شود. حال آنکه شواهد نشان می‌دهد، دست ایران برای این مقابله به مثل کاملاً باز است.

در حالی که کشورهای غربی طرف مذاکره، همزمان با مذاکرات هسته‌ای، مدام در حال تشدید تحریم‌ها علیه کشورمان هستند، متأسفانه هیچ حرکتی از سوی طرف ایرانی برای تحت فشار قرار دادن همدستان آمریکا در تحریم ایران مشاهده نمی‌شود. حال آنکه شواهد نشان می‌دهد، دست ایران برای این مقابله به مثل کاملاً باز است.

با ورود به مراحل حساس مذاکرات و در حالی که بنا بر تبلیغات ذی‌نفعان داخلی و خارجی توافق هسته‌ای، روابط اقتصادی طرفین رو به سمت بهبود داشته است، خبرها نشان می‌دهد غربی‌ها نه تنها در ماه‌های اخیر اقدام به تشدید تحریم‌ها علیه کشورمان کرده‌اند، بلکه پیش از ارائه تعهد درباره لغو یکجای تحریم‌ها به محض توافق، بر سر چگونگی بازگشت خودکار تحریم‌ها در صورت نقض توافق از سوی ایران، به اتفاق نظر رسیده‌اند!

در همین رابطه رویترز در گزارشی از توافق شش کشور غربی بر سر چگونگی برگشت‌پذیری تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران در صورتی که این کشور به تعهدات خود عمل نکند، خبر داد و از قول یک مقام غربی نوشت: «میان شش قدرت جهانی توافق نسبتاً محکمی در مورد ساز و کار بازگشت سریع تحریم‌ها وجود دارد.»

از سوی دیگر آمار رسمی گمرک نشان می‌دهد جمع واردات ایران از کشورهای اروپایی طرف مذاکره یعنی آلمان، انگلستان و فرانسه در سال 93 حدود 5/3 میلیارد دلار و جمع صادرات حدود نیم میلیارد دلار بوده است.

این آمار حاکی از آن است که در سال‌های تحریم‌های شدید غرب علیه ایران، مراودات تجاری کشورمان با این سه کشور تنها 4 میلیارد دلار است و این میزان در سطح کلان عدد کاملاً قابل اغماضی است.

براساس آنچه سیاستمداران غربی می‌گویند و برخی مسئولان ایرانی هم باور کرده‌اند، باید رویکرد مذاکرات به سمتی باشد که به اعتمادسازی طرفین با هدف بهبود روابط سیاسی و اقتصادی بیانجامد و لذا آنچه به عنوان اولین گام در این رابطه قابل تصور خواهد بود، دست کشیدن از سیاستهایی است که هر یک از طرفین را در نگاه دیگری غیرقابل اعتماد جلوه داده است. طرف ایرانی با محدود کردن برنامه هسته‌ای خود گام اعتمادساز را برداشت و انتظار می‌رفت طرف مقابل نیز با برداشتن گامهایی مشابه، حسن‌نیت خود را آشکار می‌ساخت. اما آنچه در عمل روی داد تشدید تحریم‌های آنها بود.

با نگاهی گذرا به تصمیمات خصمانه اقتصادی غرب در برابر ایران سیاست با دست پیش کشیدن و با پا هل دادن آنها عیان می‌شود. کاهش دستوری قیمت نفت با صحنه گردانی آمریکا، بازی باخت-باخت عربستان که برای فرار از زوال حکومت خود دست و پا می‌زند، تحریم شرکت‌های عراقی و اماراتی که ایران را برای خرید چند فروند هواپیمای مستعمل کمک کرده‌اند از جمله سیاستهایی است که نشان از عملکرد ددمنشانه غربی‌ها در حوزه اقتصادی دارد. در صحنه سیاسی نیز آنها با به راه انداختن و تقویت جریانهای رادیکال اسلام‌نما و به تعبیر رهبر انقلاب، راه‌اندازی «جنگ‌های نیابتی» سعی در تضعیف کشورمان بر سر میز مذاکره داشته‌اند.

آنها برخلاف تمام موازین قانونی و بین‌المللی به هواپیماهای ایرانی بنزین هم نمی‌دهند! حتی پا را فراتر گذاشته و تهدید کرده‌اند در صورت پرواز بین‌المللی هواپیماهایی که جدیداً خریداری شده‌اند، آنها را مصادره خواهند کرد! حال سوال اینجاست که در برابر این منطق غیرانسانی، چگونه باید برخورد کرد؟

آمارهای گمرک برای سال 93 نشان می‌دهد کل صادرات غیرنفتی کشورمان بدون احتساب نفت، گاز و تجارت چمدانی حدود 50 میلیارد دلار و کل واردات غیرنفتی بیش از 52 میلیارد دلار بوده است حال باید اندیشید که آیا ما در برابر منطق مزورانه طرف اروپایی نمی‌توانیم مبادلات 4 میلیارد دلاری را در تجارت 102 میلیارد دلاری خود هضم کنیم؟!

مهمتر آنکه با درک صحیح از شرایط اقتصادی دنیا و بحران‌های اقتصادی حاکم بر اقتصادهای غربی، نیاز آنها به برقراری روابط تجاری با کشورمان بیش از پیش آشکار می‌گردد.

درک موضوع و واقعیت اوضاع اقتصادی دنیا چندان پیچیده نیست و از مجاری مختلفی می‌توان به آن دست یافت اما یکی از بهترین نمونه‌های آن، گزارشی است که «بولتن تخصصی دانشمندان هسته‌ای آمریکا» ارائه کرده است. در این گزارش آمده: کار این تحریم‌ها با زوال سلطه اقتصادی آمریکا بر جهان رو به افول گذاشته و حتی اوباما شک دارد که در صورت شکست مذاکرات با ایران، رژیم تحریم‌ها به قوت خود باقی بماند.

این بولتن در گزارشی تحلیلی ضمن به چالش کشیدن برخی افسانه‌های واقع‌نما نوشت: پیشنهاد تشدید تحریم‌ها برای دستیابی به توافق بهتر با ایران، بسیاری از واقعیت‌ها را در نظر نمی‌گیرد و بر فرضیات و افسانه‌های کاملاً غیرواقعی استوار است. افسانه اول این است: «همکاران بین‌المللی آمریکا، از تحریم‌ها علیه ایران حمایت خواهند کرد.» تصور اینکه تحریم‌های شدید ایران را به پای میز مذاکره آورد، سخت نیست اما فقط درصد معدودی از دانشمندان برجسته بر این باورند که یک استراتژی حاوی افزایش تحریم‌ها به یک توافق بهتر با ایران منجر خواهد شد.

بولتن دانشمندان اتمی آمریکا می‌افزاید: یک دلیل آن است که مشخص نیست آیا آمریکا خواهد توانست ائتلاف بین‌المللی حامی تحریم‌ها علیه ایران را همچنان حفظ کند؟ در حقیقت، سیاست کاهش تحریم‌ها در ازای محدود شدن فعالیت‌های هسته‌ای ایران برای رسیدن به یک توافق بهتر احتمالاً به دلیل کاهش حمایت‌های بین‌المللی از تحریم‌های تحمیل شده از سوی آمریکا تأثیر خود را از دست داده است.

این بولتن تصریح کرد: اوباما گفته است که شک دارد در صورت شکست مذاکرات، رژیم تحریم‌ها به قوت خود باقی بماند. نفت در این زمینه نقش مهمی ایفا می‌کند. تحریم‌های شدیدتر منجر به کاهش بیشتر واردات نفت از ایران می‌شود که احتمالاً اجرای آن برای آمریکا سخت خواهد بود.

بولتن آمریکایی در پایان می‌نویسد: واقعیت در برابر داستان؛ خواستار توافق بهتر شدن با اتکا بر تشدید تحریم‌ها، حقیقت وضعیت فعلی رژیم تحریم‌ها علیه ایران را در نظر نمی‌گیرد. سیستم در حال تغییر است. چند دهه تحریم، پیامدهای جهانی به وجود آورده و گرایش‌های نوظهور نشان می‌دهند که تحریم‌های بین‌المللی به رهبری آمریکا دیگر تأثیر گذشته خود را نخواهند داشت. حقیقت این است که بدون شواهد بهتر بر اساس سیاست‌گذاری‌ها، آمریکا خود را آماده برای برخورد با پیامدهای وسیع تحریم‌ها نخواهد یافت.

این نکته از زبان تحلیل‌گران خود آنها شنیدنی‌تر است. نشریه «فورچون» پس از بیانیه لوزان با اشاره به اینکه، برای کشوری که حدود 10 درصد ذخایر تثبیت شده نفت و گاز دنیا را در اختیار دارد، فرصت‌های تجاری و سرمایه‌گذاری فراوانی وجود دارد، نوشت: لغو تحریم‌ها، کسب و کارهای چند میلیارد دلاری برای شرکت‌های محلی و خارجی ایجاد می‌کند. این نشریه با اشاره به اقتصاد 420 میلیارد دلاری ایران، از آغاز مذاکرات سرمایه‌گذاران مشتاق غربی برای حضور در ایران خبر می‌دهد.

اواخر سال 91 و پس از تحریم خودرویی ایران، کارکنان شرکت پژو سیتروئن فرانسه بیش از 2 هفته اعتصاب کردند نماینده اتحادیه کارگران شرکت پژو، مهمترین عامل زیان شدید این شرکت را قطع همکاری با ایران به عنوان مهمترین بازار محصولات پژو در جهان، اعلام کرد. زبانی که باعث شد مسئولان این شرکت اعلام کنند ظرف 2 سال حدود 11 هزار نفر از کارکنان این شرکت را اخراج خواهند کرد و حتی مجبور شدند بخشی از سهام خود را به جنرال موتورز واگذار کنند.

تحریم‌های به اصطلاح شکننده اقتصادی غربی‌ها با محوریت آمریکا که گفته می‌شد ایران را فلج خواهد کرد در بالاترین سطح خود مربوط به کارشکنی در سیستم نقل و انتقالات مالی بین‌المللی (سوئیفت) بود که هم‌اکنون با پاتک چین و روسیه، این حربه نیز نقش بر آب شده است. چینی‌ها ضمن اعلام راه‌اندازی یک بانک بین‌المللی که جایگزین صندوق بین‌المللی پول خواهد شد گفته‌اند تا اواخر سال جاری میلادی یک سیستم جایگزین برای سوئیفت تأسیس خواهند کرد. بانک مرکزی روسیه نیز از اعضای بریکس (شامل کشورهای نوظهور اقتصادی برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی) خواسته است شبکه‌ای جهانی مشابه سوئیفت برای تبادل اطلاعات مالی به ارزش روزانه 6 تریلیون دلار راه‌اندازی شود.

این اتفاقات که در پی خیانت‌های آمریکا و کشورهای سلطه‌طلب در دست‌کاری نظام پولی و مالی بین‌المللی بوجود آمده است در پیمان‌های پولی دو جانبه بین کشورهای جهان نیز قابل مشاهده است بطوریکه تاکنون 47 پیمان پولی میان کشورهای جهان برای مصونیت در برابر بحرانهای تجارت با دلار و دور زدن تحریم‌های بانکی منعقد شده است.

با مثال‌های اندکی که آورده شد، پیداست طرفی که بیشتر به میز مذاکره و برقراری رابطه نیاز دارد، طرف غربی است و ایران نه تنها در برابر تحریم‌ها به زانو درنیامده بلکه قادر است با «تحریم متقابل» کشورهای اروپایی را تنبیه کند.

آیا نمی‌توان با رویکرد صنعت خودروسازی به سمت تولیدات با کیفیت شرقی، فرانسه را تحریم کرد؟ در حالی که شایسته بود این کشور پیش‌تر به دلیل نقض آشکار تعهد بین‌المللی خود درباره برنامه هسته‌ای ایران از میز مذاکره حذف گردد. اما وقتی در زمان مقتضی این اتفاق نیفتاد، طبیعی است که وزیر خارجه این کشور با گستاخی از بازرسی مراکز نظامی ایران حرف بزند.

به هر ترتیب آنکه می‌تواند دست بالا را در مناسبات بین‌المللی داشته باشد ایران است که شرط ابتدائی آن تکیه بر داخل و سپس دقت در انتخاب شرکای خارجی است. تصمیمی که می‌تواند بر فضای حاکم بر مذاکرات هسته‌ای تأثیر اساسی بگذارد.